

Arrest

nr. 227 480 van 15 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheikhal-clan te behoren. U werd geboren in Jilib en woonde er met uw familie tot 2015.

In 2013, probeerde Al-Shabaab u rekruteren. U weigerde. Ze sloten u gedurende drie weken op. U werd vrijgelaten toen u beloofde dat u hen ging vervoegen. U vroeg hen om nog even naar uw huis te gaan. Daarop vluchtte u uit Jilib in november 2013.

U reisde naar Mogadishu en verbleef daar tot midden 2014. Toen u hoorde dat de leider van Al-Shabaab in Jilib was getransfereerd naar een andere plaats in Somalië, besloot u terug naar Jilib te gaan. Eind 2014, toen u terug in Jilib was, vroeg Al-Shabaab u nogmaals om hen te vervoegen. U weigerde. U werd vrijgelaten. U bleef nog twee dagen in Jilib. U verliet Jilib in 2015 met hulp van uw moeder met een groentewagen.

U reisde naar Mogadishu waar u deze keer tot eind 2015 in de wijk Yaaqshid verbleef. U vroeg een paspoort in Mogadishu aan. U vroeg een visum aan voor Kenia, maar dit werd u geweigerd. U reisde dan met de auto via Kenia, Oeganda, Zuid-Soedan en Soedan naar Libië. Daar verbleef u een jaar en twee maanden voor u de boot nam naar Italië. U reisde verder naar Duitsland waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende. Duitsland bleek volgens de Dublinprocedure niet verantwoordelijk voor uw verzoek tot internationale bescherming en wees uw verzoek af. Daarna reisde u verder naar Frankrijk. U reisde verder naar België waar u op 16 september 2018 aankwam. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 20 september 2018. U diende geen documenten in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS kan in casu niet anders dan vaststellen dat u over de gehele lijn een lage graad van geloofwaardigheid geniet en bovendien blijkt gegeven heeft van frauduleuze intenties.

Vooreerst, wat betreft uw vermeende minderjarigheid, dient te worden vastgesteld dat u leugenachtige verklaringen aflegde over uw leeftijd. Aan de Italiaanse asielinstanties verklaarde u in 2017 dat u op 31 december 1998 werd geboren.

Aan de Duitse asielinstanties verklaarde u in 2017 dat u in 2000 werd geboren. (zie administratief dossier) Aan de DVZ verklaarde u eerst op 18 september 2018 dat u werd geboren op 10 november 1994 (zie Inschrijving) en later, op 9 oktober 2018, dat u op 5 januari 2003 werd geboren. (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling) U verklaarde hierover op het CGVS dat u op de DVZ eerst had verklaard dat u meerderjarig bent omdat u mensen u hadden verteld dat u als minderjarige geen bescherming zou krijgen. Later besloot u dan toch te verklaren dat u minderjarig was. (CGVS, p3) Echter, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 16 november 2018 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004, dient te worden besloten dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij uw leeftijd meer dan waarschijnlijk rond de 20,79 jaar (met een standaarddeviatie van 1,53 jaar) ligt. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Toch bleef u zelfs op het persoonlijk onderhoud op het CGVS volhouden dat u werd geboren op 5 januari 2003. **De vaststelling dat u zich ten onrechte minderjarig verklaarde én u hierover uw verklaringen op verschillende momenten wijzigde om uiteindelijk vol te houden dat u minderjarig was terwijl de objectieve informatie in uw dossier dit tegenspreekt, brengt ernstige schade toe aan uw algemene geloofwaardigheid.**

Daarnaast blijkt dat u tijdens uw verschillende verzoekprocedures tegenstrijdig was over uw vermeende herkomstplaats hetgeen uw algemene geloofwaardigheid en die van uw verklaringen over uw herkomst bij voorbaat volkomen ondermijnt.

Uit uw dossier blijkt dat u aan de Duitse asielinstanties verklaarde dat u in Mogadishu, wijk Yaaqshid, bent geboren en daar altijd samen met uw moeder en vader tot uw vertrek uit Somalië in januari 2016 hebt gewoond. U repte bij de Duitse verzoekinstanties met geen woord over de stad Jilib. (zie administratief dossier) Ook bij uw inschrijving op de DVZ op 18 september 2018 verklaarde u dat u in Mogadishu geboren was. (zie Inschrijving) Later, op 20 december 2018, verklaarde u op de DVZ dat u werd geboren in Jilib. (Verklaring DVZ, vraag 5) Aan het CGVS verklaarde u hierover dat u had verstaan dat ze u op de DVZ hadden gevraagd van waar u vertrokken was en dat ze u op de DVZ niet hadden gevraagd waar u geboren was. (CGVS, p3) U verklaarde aan het CGVS dat uw moeder tot en met 2017 in Jilib zou hebben gewoond en pas sindsdien in Mogadishu zou hebben verbleven. (CGVS, p4, p14, p16 en p17) Verder verklaarde u op de DVZ dat u niet wist waar uw vader werd geboren. (Verklaring DVZ, vraag 13A en Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling) Op het CGVS verklaarde u dan weer dat uw vader werd geboren in Jilib.

Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw herkomstplaats. Hiermee ondermijnt u in eerste instantie op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit Jilib. Op de zetel van het CGVS kreeg u uitgebreid de kans om uw herkomst uit Jilib aannemelijk te maken. De commissaris-generaal heeft op deze manier uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Toch kon u uw herkomst uit Jilib niet geloofwaardig maken doorheen uw verklaringen.

U verklaarde dat u werd geboren in Jilib en er altijd hebt gewoond tot 2014, buiten de periode tussen november 2013 tot midden 2014 toen u in Mogadishu verbleef.

U kon uw herkomst uit Jilib echter niet aannemelijk maken.

Immers:

Ten eerste heeft u een uiterst ondermaatse kennis over frappante en opvallende aanvallen en gevechten in uw beweerde streek van herkomst, en de regio Midden-Juba.

U kende slechts één luchtaanval in de regio van Jilib. Gevraagd of u gevechten kende met Al-Shabaab in Jilib, verwees u naar een luchtaanval in het dorp Sheikh Ahmed Yare in 2013. (CGVS, p8) Gevraagd wat u over deze luchtaanval wist, verklaarde u enkel dat u er niets over wist en dat er leden van Al-Shabaab werden gedood. Gevraagd wie verantwoordelijk was voor deze luchtaanval, verklaarde u dat u hoorde dat het Keniaanse vliegtuigen waren. Gevraagd wat uzelf van deze aanval merkte, antwoordde u vaagweg: "Mensen waren in paniek. Ze waren heel kwaad op de mensen."

Ze sloegen mensen. Want hun officieren werden gedood.” Gevraagd of u nog ander gevechten kende, antwoordde u dat er andere gevechten waren en verwees u naar gevechten binnen Al-Shabaab. Gevraagd wat u kon vertellen over deze gevechten, antwoordde u wederom dat u er niets over kon vertellen. Gevraagd wat het laatste gevecht was dat u zich kon herinneren, antwoordde u dat u zich het laatste gevecht niet kon herinneren, dat het lang geleden was dat u wegging en dat u lang in Mogadishu bleef. Gevraagd of er ooit luchtaanvallen waren in Jilib, verklaarde u dat u nooit luchtaanvallen in Jilib zag, buiten die in Sheikh Ahmed Yare.(CGVS, p8) U verwees nergens naar andere luchtaanvallen in de regio.

Deze verklaringen worden uiterst eigenaardig bevonden. Immers, volgens informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er zich wel degelijk meerdere aanvallen hebben voorgedaan op de stad Jilib alsook op verschillende plaatsen in de omgeving. Op 30 oktober 2012 werd een IDP-kamp getroffen door een luchtaanval. Tien burgers kwamen hierbij om het leven en nog eens 50 anderen raakten gewond. Op 21 januari 2012 werden verschillende doelwitten in de stad Jilib getroffen door luchtaanvallen. Op 17 september 2012 werd het dorp Mabuungo, op minder dan twintig kilometer van Jilib, drie keer getroffen door luchtaanvallen. In het jaar 2014 werd de stad Jilib in de maand mei verschillende keren door Keniaanse bombardementen getroffen, daarbij kwamen ongeveer vijftig Al-Shabaab- strijders om het leven. Ook in de maand juli werden verschillende luchtaanvallen uitgevoerd rond de stad Jilib. Ook in de maand mei, waren er bombardementen in het dorp Manyagabo, het dorp gelegen op slechts twee kilometer van de stad Jilib. Uiteindelijk werden er ook in oktober 2014 bombardementen uitgevoerd op de stad Jilib. Verder, werden in de maand november 2014 drie maal luchtaanvallen uitgevoerd op het dorp Hargeisa Yarey, het dorp op slechts een tiental kilometer afstand van Jilib, waarbij een vijftigtal Al-Shabaableden zijn omgekomen. Er kwamen daarbij 49 Al-Shabaab-strijders om het leven. Tenslotte deden zich in het dorp Makuuni, een dorp dat eveneens op een tiental kilometer van Jilib gelegen is, eveneens luchtaanvallen voor in de maand november van het jaar 2014. Honderden families werden hierdoor ontheemd. Over de aanval in Sheikh Ahmed Yare waarover u verklaarde dat deze plaatsvond in 2013 dient te worden opgemerkt dat het CGVS enkel over informatie beschikt waaruit blijkt dat het dorp Sheikh Ahmed Yare, dat op een twintigtal kilometer van Jilib gelegen is, in 2017 gebombardeerd zou zijn. Over een dergelijke aanval in 2013 werd niets teruggevonden.(zie blauwe map in administratief dossier) **Het is uiterst onaannemelijk dat u enkel vaagweg zou kunnen verwijzen naar één aanval in een dorp op een twintigtal kilometer van Jilib, en geen weet had van andere aanvallen in of dichterbij Jilib, terwijl er volgens de beschikbare informatie talrijke aanvallen zijn geweest en u uitgebreid de kans kreeg om te vertellen over recente aanvallen en incidenten. Uw onwetendheid omtrent de meerdere luchtaanvallen in uw onmiddellijke leefomgeving in de periode dat u in Jilib zou hebben verbleven, is danig onaannemelijk en wijst op ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw vermeende herkomst uit Jilib.**

U was niet op de hoogte van de aanwezigheid van verschillende troepen in Jilib en omgeving. U wist niet waar de dichtstbijzijnde plaats is waar Al-Shabaab niet aan de macht was.(CGVS, p12) Gevraagd naar checkpoints van de overheid in de buurt van Jilib, verwees u enkel naar de verafgelegen plaatsen, Afgoye en Mogadishu,(CGVS, p12) terwijl volgens de beschikbare informatie er dichterbij Jilib verschillende checkpoints- zijn van overheidstroepen.(zie administratief dossier) Gevraagd of u AMISOM kende, verklaarde u dat u ze in de luchthaven van Mogadishu zag. Nochtans verklaarde u niet met het vliegtuig maar met de auto Somalië (en dus ook Mogadishu) te hebben verlaten.(CGVS, p17) Gevraagd of ze ooit in Jilib waren, verklaarde u dat u hen daar nooit zag en dat Jilib onder controle is van Al-Shabaab.(CGVS, p12) Volgens de beschikbare informatie werkt AMISOM met Keniaanse troepen samen om de macht van Al-Shabaab in Jilib omver te werpen en zijn ze recentelijk actief in de regio rond Jilib-stad.(zie administratief dossier) Gevraagd of er buiten Keniaanse troepen nog andere buitenlandse troepen in Jilib waren, zei u dat er buitenlanders van overal kwamen. U verwees hierbij naar een incident tussen Ex-control en Tare Dishe(CGVS, p9), met andere woorden naast Mogadishu en op honderden kilometers verwijderd van Jilib. **Indien u werkelijk op al die tijd in Jilib zou hebben gewoond, zou men verwachten dat u op de hoogte ben van de aanwezigheid van AMISOM in deze regio, eerder dan hun aanwezigheid in en rond Mogadishu.**

U kende geen clangevechten in de regio van Jilib. Gevraagd of u clans kende die in uw beweerde regio vochten, antwoordde u dat u zich dat niet kon herinneren.(CGVS, p8)

Uit informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat milities van de Sheikhalclan waar u tot behoort, in 2005 gestreden hebben in het dorp Haramka [Xaramka], een dorp op ongeveer 15km van Jilib.

Zij streeden met leden van de Tunni-clan, een subclan van de Rahanweyn-clanfamilie. In het jaar 2007 raakten leden van uw Sheikhal-clan, namelijk de subclan Lobogey en de subclan Aw Qudub, onderling slaags in de stad **Jilib**. Eveneens in de stad **Jilib**, deden zich in 2008 opnieuw clangevechten voor, waaraan ook uw Sheikhalclan deelnam. In het jaar 2012 deden zich intra-Ogaden (een subclan van de Absame, subclan van de Daroodclanfamilie) voor, in de regio's Gedo en Juba, die gevolgen hadden over de hele streek. In hetzelfde jaar deden zich gevechten voor tussen uw clan Sheikhal en de clan Ogaden in de dorpen Hargeisa Yarey en Mareerey, beide gelegen op minder dan 10km van Jilib. U verwees zelf naar Mareerey als een van de drie projecten waar Jilib voor gekend is.(CGVS, p11) In hetzelfde jaar vocht uw Sheikhal-clan ook met de clan Haber Gedir, een subclan van de clanfamilie Hawiye, opnieuw in het dorp Haramka [Xaramka], en het dorp Homboy, beide gelegen op ongeveer 15km van Jilib. Dit conflict werd opgelost met vredesgesprekken. In het jaar 2013 zouden leden van de subclan Awramale, een subclan van de Hawiye-clan, gevochten hebben met leden van de islamitische terreurgroep Al- Shabaab, **in de stad Jilib**. Aan het begin van het jaar 2015, werden er ook conflicten gemeld in de regio Midden- Juba tussen de Dulbahanteclan, de Ogaden-clan en de Sheikhal-clan omwille van graasrechten.(administratief dossier) **Dat u onwetend blijkt over tal van clanconflicten uw beweerde regio van herkomst, wijst er nogmaals op dat u geenszins kennis hebt van deze gebeurtenissen in Jilib en omgeving, en bijgevolg geenszins affiniteit heeft met uw regio van herkomst.**

Het is ook opvallend dat u eveneens zeer slecht op de hoogte bent van gebeurtenissen in Jilib na uw vertrek. Gevraagd of u hoorde over belangrijke gebeurtenissen in Jilib sinds u de stad zou hebben verlaten, zei u dat u het aan niemand vroeg. Gevraagd of er nog aanvallen waren in Jilib sinds u Jilib verliet, antwoordde u: "Toen ik wegging, ging ik weg. Ik vroeg er niet naar. Ik leed voor mezelf. Ik vroeg asiel na asiel aan."(CGVS, p17) Uw moeder verbleef er immers, volgens uw verklaringen, nog tot 2018.(CGVS, p16) U hebt regelmatig contact met uw moeder. Toch verklaarde u dat u niemand vroeg over belangrijke gebeurtenissen in Jilib en dat uw moeder u vertelde dat het leven nog steeds moeilijk is en dat Jilib nog steeds in handen is van Al-Shabaab.(CGVS, p5 en p17) Volgens de beschikbare informatie zijn er verschillende luchtaanvallen en andere gebeurtenissen na uw vertrek in Jilib geweest waar u op zijn minst van de hoogte hoort te zijn als u werkelijk heel uw leven in Jilib zou hebben gewoond.(zie beschikbare informatie) **Van iemand die verklaarde zijn herkomstplaats te hebben verlaten, na er heel zijn leven te hebben gewoond, zou men kunnen verwachten dat hij een oprechte interesse zou tonen in de situatie van zijn vermeende herkomstplaats. Dat u zelfs niet vroeg aan anderen over Jilib, toont verder aan dat u geen affiniteit hebt met Jilib, laat staan dat u er werkelijk vandaan zou komen.**

Ten tweede, bent u onwetend over verschillende plaatsen in Jilib en de omgeving.

U legde inconsistente verklaringen af over de rivier die in Jilib stroomt. Gevraagd om over uw wijk te vertellen verwees u naar de aanwezigheid van een rivier en bruggen.(CGVS, p5) Gevraagd waar de rivier in uw wijk Hawlwadaag liep, verwees u naar een weg die naar de rivier en de velden gaat. Gevraagd welke rivier het is, antwoordde u **ontwijkend**: "De rivier komt van Jilib."(CGVS, p6) Gevraagd waar de rivier heen gaat, stelde u dat het naar de velden ging. Wanneer u later tijdens het persoonlijk onderhoud nogmaals naar de naam van de rivier in Jilib gevraagd werd, **kaatste u de vraag terug** ("Wilt ze de naam van de rivier?") om meteen erna twee plaatsnamen op te werpen, Gesgudud en Hombey. Gevraagd of dat één rivier is, antwoordde u: "Gesgudud". Gevraagd of de rivier Gesgudud heet, antwoordde u **ontwijkend**: "Waar de rivier is, heet het Hombey. Ik beschrijf u de weg er naar toe. De rivier heeft geen naam, het heet de rivier."(CGVS, p11) Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Juba rivier midden door de stad Jilib loopt. U verklaarde echter dat u "niet naar de rivier" ging. (CGVS, p11) Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat Hombey, waarvan u verklaarde dat het aan de rivier gelegen is, zich op een twintigtal kilometer van Jilib bevindt en het bovendien niet aan een rivier ligt. **Het komt zeer ondoorleefd over dat u wel verwijst naar een rivier en bruggen in uw wijk, maar dat u niet zou weten hoe de rivier wordt genoemd die door uw eigen vermeende herkomststad zou lopen en waar bovendien de naam van uw provincie (Middle-Juba) naar verwijst en dat u niet zou weten langs welke plaatsen deze rivier zou gaan.**

U kon de weg waarvan u verklaarde dat u deze regelmatig nam niet beschrijven. U verklaarde dat u niet naar de rivier ging, maar dat u naar de oceaan ging om te zwemmen en dat u speelde aan de kust. Gevraagd om de weg naar de oceaan te beschrijven, verwees u naar velden, dieren en de rivier. Gevraagd hoe u de weg naar zee zou uitleggen, antwoordde u ontwijkend en vaag: "Het is makkelijk. Er is een weg in Jilib. Het heeft 2-3 wegen. Het heeft niet veel wegen. Er zijn jongeren waarmee ik voetbal speelde, wij gingen te voet. We speelden aan de kust. En later stopten we met spelen."

Nogmaals gevraagd om de weg uit te leggen van uw huis naar zee, antwoordde u dat u niet thuis was. Gevraagd om u in te beelden dat u thuis bent, antwoordde u vaag en oppervlakkig: "Ik beeld me in. Ik ga mijn huis uit. Ik ga richting de zee. En ik zei u waar het was." Gevraagd hoe men weet welke richting men moet uitgaan, ontweek u nogmaals een antwoord te geven: "Hoe weet u wat het betekent? We zijn daar geboren. We wandelden er gewoon heen." Nogmaals gesteld om u voor te stellen dat u in Jilib was en u de weg zou moeten uitleggen, probeerde u zich nogmaals te onttrekken aan het geven van een sluitend antwoord: "Ok je bent in Jilib. Bijvoorbeeld je bent hier en je moet naar Brugge. Er zijn veel wegen om naar Brugge te nemen toch? Dus als ik u vertel ga zo en zo. En ik vertel u de naam van de plaats." Wanneer gevraagd wordt om te zeggen hoe men moet gaan en plaatsnamen te geven, geeft u uiteindelijk Gesgudud en Hombey als plaatsnamen onderweg. Nogmaals gevraagd om de weg uit te leggen, antwoordde u dat u niet wist hoe u het kon uitleggen. Gevraagd wat u onderweg zag, verwees u nogmaals naar velden, dieren en mensen. Gevraagd welke weg men moet nemen zei u dat er twee wegen waren: een naar de rivier en een naar de oceaan. U wist niet waar de weg naartoe ging als het de stad verliet. Uit uw verklaringen blijkt dat u niet in staat was om de weg te beschrijven waarvan u verklaarde dat u deze regelmatig nam. Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat de oceaan, waar u regelmatig te voet naar toe zou zijn gegaan, op een vijftigtal kilometer van Jilib ligt. **Het is dan ook zeer onaannemelijk dat u verklaarde regelmatig naar de oceaan te gaan maar dat u niet kon uitleggen hoe men er kon geraken. Verder is het onaannemelijk dat u verklaarde dat u wel naar de (ver gelegen) oceaan ging, maar niet naar de rivier die uw beweerde stad Jilib doorkruist.**

U kende verder geen internationale organisaties in Jilib. Gevraagd of u internationale organisaties kende, stelde u dat u zich dat niet herinnerde. (CGVS, p10) U verwees enkel naar hulp van mensen onderling tijdens de overstroming en de droogte. (CGVS, p13) Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat Artsen Zonder Grenzen (MSF) in 2009 en 2011 aanwezig was in Jilib tot hun voedingscentrum werd aangevallen. In 2011 was het Rode Kruis (ICRC) aanwezig in Jilib. De Somalische organisatie Juba Shine was in 2012 en 2013 aanwezig. In 2004 werd het ziekenhuis in Jilib gesponsord door NGO's. In 2013 gebeurde dit door de organisatie Samsam en islamitische liefdadigheidsorganisaties. (zie beschikbare informatie)

U legde verder inconsistente en ontwijkende verklaringen af over mensen die moesten vluchten naar Jilib. Gevraagd of er ooit mensen moesten vluchten naar Jilib, verwees u naar mensen die uit Mogadishu moesten vluchten en zich vestigden in plastic tenten. U wist echter niet wanneer ze naar Jilib kwamen. Gevraagd waar die tenten geplaatst waren antwoordde u ontwijkend: "Het is in verschillende wijken, niet alleen in Jilib. Midden- Juba is groot, ze vestigden zich in verschillende plaatsen. Ze waren vooral in de omgeving van Mogadishu. Niet veel mensen kwamen naar Jilib." U verklaarde dat enkele ontheemden in plastic tenten aan woningen van hun families verbleven. **Weer valt op hoe u beter op de hoogte blijkt te zijn van de situatie in Mogadishu dan in uw eigen vermeende herkomstplaats Jilib.** Volgens de beschikbare informatie verbleven ongeveer 1500 ontheemde families, of ongeveer 3600 personen, in Jilib. Verder was er in 2011 een IDP-kamp in Jilib die werd geraakt door een luchtaanval waarbij enkele slachtoffers werden gedood. **Het is dan ook onaannemelijk dat u enkel verwees naar ontheemden die in de buurt van Mogadishu verbleven en "enkele" personen die in plastic tenten bij hun families in Jilib verbleven.**

U legde verder opmerkelijke verklaringen af over uw vertrek uit Jilib. Eerst en vooral legde u chronologisch inconsistente verklaringen af over uw vertrek uit Jilib en uw verblijf in Mogadishu. U zou tweemaal in Mogadishu hebben verbleven. (CGVS, p7) U verklaarde op de DVZ dat u in 2013 werd aangesproken en in 2014 werd opgesloten door Al-Shabaab, waarna u naar Mogadishu vluchtte en daar "enkele maanden" onderdook tot de leider van Al-Shabaab werd getransfereerd en wegging uit Jilib. Daarna keerde u terug naar Jilib, waar u opnieuw werd aangesproken door Al-Shabaab. (Vragenlijst, vraag 5) Op het CGVS verklaarde u dan weer eerst dat u Jilib al verliet in november 2013, terwijl u eerder had verklaard dat u in 2014 werd opgesloten en pas na deze opsluiting naar Mogadishu ging. Later verklaarde u dat u zich had vergist en bevestigde u wat u eerder op de DVZ had verklaard, namelijk dat u werd aangesproken door Al-Shabaab in 2013 en dat ze u opsloten in 2014. (CGVS, p15-16) **Zeer opvallend hierbij is dat u hierna verwees naar incidenten en de machtssituatie in Mogadishu in 2013, ("In 2013 waren er gevechten in Mogadishu. De strongholds waren toen Madina, Juba, Libo, als je de andere kant gaat is het Number 4, de overheid was aan de macht in al die plaatsen. En aan de andere kant was Al-Shabaab aan de macht, in het gebied van Warshadaha. Later had de overheid de macht overdag en 's nachts Al-Shabaab.") (CGVS, p16) hoewel u daar in die periode volgens uw eigen verklaringen niet was.**

Over de tweede keer dat u in Mogadishu verbleef, verklaarde u het volgende: Op het CGVS verklaarde u dat u Jilib verliet in 2015.(CGVS, p3) Later verklaarde u dan weer dat u al in 2014 naar Mogadishu ging en daar tot eind 2015 verbleef voor u Somalië verliet.(CGVS, p16) **Daarnaast legde u opmerkelijke verklaringen af over de plaatsen tussen Jilib en Mogadishu, de weg die u in totaal drie keer zou hebben afgelegd.** Gevraagd naar plaatsen tussen Jilib en Mogadishu, antwoordde u eerst ontwijkend: "Tussen Jilib en Mogadishu, diegene die ik hoorde, ik werd verteld, deze plaats wordt zo genoemd. Wat moet ik zeggen?"(CGVS, p7) Nogmaals gevraagd naar de plaatsen tussen Jilib en Mogadishu, antwoordde u weer ontwijkend: "Tussen Jilib en Mogadishu? Ik reisde nooit alleen. Die twee keren, dat ik reisde, was ik op de vlucht. Ik kan het niet in volgorde zeggen."(CGVS, p8) Wanneer u dan een derde keer gevraagd wordt naar plaatsnamen op weg naar Mogadishu geeft: Afgoye, Lafoole, Hawa Abdi, Garas Balay en Ex-control. Dit zijn volgens de beschikbare kaarten allemaal plaatsen binnen een bereik van 30 kilometer van Mogadishu, terwijl ze op meer dan 300 kilometer van uw eigen vermeende herkomstplaats Jilib liggen.(zie administratief dossier) **Indien u werkelijk tweemaal van Jilib naar Mogadishu zou hebben gereisd en indien u werkelijk heel uw leven in Jilib zou hebben gewoond, zou men kunnen verwachten dat u eerder plaatsnamen zou opsommen die dichterbij uw vermeende herkomstplaats liggen, dan enkel plaatsen te geven die op meer dan 300 kilometer van Jilib liggen.** Tenslotte, kende u geen namen van smokkelaars met dewelke u vanuit Somalië zou zijn gereisd.(Verklaring DVZ, vraag 30 en CGVS, p17)

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Jilib gelegen in de regio Midden-Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jilib heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS (dd 12/2/2019) nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.(CGVS, p2)

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 9 mei 2019 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt te beseffen dat hij een grote fout heeft gemaakt en dat hij zich bang had laten maken door landgenoten die hem adviseerden om zich als een minderjarige voor te doen om opvang te krijgen. Verzoeker benadrukt dat hij doodsbenuwd was om teruggestuurd te worden en vertrouwd op het advies van zijn landgenoten. Hij beklemtoont dat hij op het CGVS de volledige waarheid heeft verteld, zowel wat zijn leeftijd als herkomst betreft.

Wat de kennis van verzoeker over zijn regio na zijn vertrek betreft, merkt hij op dat hij dat niet meer gevolgd heeft. Hij stipt aan dat hij in een veilig land was, de trauma's die hij daar had meegemaakt niet opnieuw wilde oprakelen en zo weinig mogelijk nog met zijn land wilde te maken hebben. Hij meent dat het dan ook niet zo vreemd is dat hij over de situatie in Jilib na zijn vertrek niet veel informatie kan geven.

Voor het overige meent verzoeker dat *“verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan en lijkt alles in het werk te stellen om te kunnen besluiten dat verzoekende partij niet uit Jilib afkomstig zou zijn”*. Verzoeker betoogt dat verweerder zich enkel focust *“op de vragen waar verzoekende partij geen antwoord op kon geven en legt een groot deel van het gehoor gewoonweg naast zich neer”*. Hij stipt aan dat geen encyclopedische kennis kan worden verwacht van hem, nu het makkelijk is om alle antwoorden te kennen als alles mooi opgesomd staat in rapporten, maar het iets anders is als je in moeilijke omstandigheden bent opgegroeid - zoals verzoeker - en elke dag vreesde voor zijn leven en voor Al Shabaab.

Bovendien wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat het *“verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.”* Verzoeker verwijst hierbij naar een advies van professor Abbink, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, aan het UNHCR waarin hij stelde *“dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen”*. Hij gaf voorts aan dat *“In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen.”* Het verzoekschrift stipt aan dat hierbij dus niet wordt gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel. Wel wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan.

Verzoeker benadrukt dat uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij een uitgebreide kennis heeft over zijn regio van herkomst en wijst erop dat hij spontaan vertelde over *“haar dorp, over de wijken, de rivier, de markten, soort huizen die er zijn in haar dorp, de moskee, de bruggen... p. 5 en 6 CGVS”*, dat hij verschillende dorpen kon opnoemen in de buurt van zijn dorp, dat hij de clans in zijn regio kon opnoemen, dat hij kon aangeven vanaf wanneer Al Shabaab aan de macht was, dat hij zich nog een luchtaanval kon herinneren en dat hij eveneens over de droogtes en overstromingen in zijn regio heeft verteld.

Verzoeker betoogt dat verweerder al zijn kennis zomaar naast zich neerlegt en voert aan dat verweerder onzorgvuldig en onredelijk te werk is gegaan. Hij klaagt aan dat verweerder zich enkel heeft gefocust *“op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer”*.

Verzoeker voert aan dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringplicht schendt.

Verweerder motiveert volgens verzoeker absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoeker zijn land van herkomst verlaten heeft en heeft hij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een *“Advies van het UNHCR”* in het kader van een toenmalige asielaanvraag van mevrouw Y..

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.3.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.3. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voorop stelt de Raad vast dat verzoeker niet beantwoordt aan de medewerkingsplicht zoals vastgelegd bij artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet. De medewerkingsplicht vereist van verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hierbij is essentieel dat de verzoekende partij waarheidsgetrouw en oprecht is. Verzoeker faalt *in casu* in zijn medewerkingsplicht.

2.4.2. Zo verklaarde verzoeker aan de Italiaanse asielinstanties in 2017 dat hij op 31 december 1998 werd geboren, terwijl hij bij de Duitse asielinstanties in 2017 liet optekenen dat hij in 2000 werd geboren (zie administratief dossier). Bij de DVZ gaf verzoeker op 18 september 2018 dan weer aan dat hij werd geboren op 10 november 1994 (zie inschrijvingsdocument) en later, op 9 oktober 2018, dat hij op 5 januari 2003 werd geboren (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelde verzoeker dat hij op de DVZ eerst had verklaard dat hij meerderjarig was, omdat mensen hem hadden verteld dat hij als minderjarige geen bescherming zou krijgen, maar dat hij later besloot om dan toch te verklaren dat hij minderjarig was (notities van het persoonlijk onderhoud van 12 februari 2019 (hierna: notities), p. 3). Daargelaten dat verzoekers wijzigende verklaringen aangaande zijn geboortedatum de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent ondergraven, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zich een jongere leeftijd tracht aan te meten dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 13 november 2018. Hoewel verzoeker voor het CGVS volhardt dat hij op 5 januari 2003 geboren is (notities, p. 3), werd medisch vastgesteld dat hij op 13 november 2018 20,97 jaar oud was, met een standaarddeviatie van 1,53 jaar (zie brief FOD justitie van 16 november 2018 in verband met leeftijdsonderzoek). Niettemin zijn beweringen is verzoeker aldus niet minderjarig. De vaststelling dat hij zich ten onrechte minderjarig verklaarde en zijn verklaringen hierover op verschillende momenten wijzigde ondergraaft zijn algemene geloofwaardigheid.

2.4.3. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij zich bang had laten maken door landgenoten die hem adviseerden om zich als een minderjarige voor te doen om opvang te krijgen, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud net het tegenovergestelde opperde, met name dat *“Mensen zeiden als je minderjarig bent, zal je geen bescherming krijgen. Zeg dat je meerderjarig bent.”* (notities, p. 3). Verzoekers uitleg in het verzoekschrift kan dan ook geenszins worden aangenomen. Hoe dan ook merkt de Raad op dat verzoeker verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden zijn bedrieglijke verklaringen niet kunnen toedekken. Dit klemt te meer nu verzoeker tevens van bij de aanvang van de asielverhoren uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd gewezen op het belang de waarheid te spreken en dat verzoeker reeds bekend was met de asielprocedure in Italië en Duitsland. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker verkoos deze raadgevingen van de asielinstanties niet te volgen en bewust trachtte te Belgische overheden te misleiden.

2.4.4. Verder legde verzoeker tijdens zijn verschillende verzoekprocedures tegenstrijdige verklaringen af over zijn vermeende herkomst. Zo verklaarde verzoeker bij de Duitse asielinstanties dat hij in Mogadishu, in de wijk Yaaqshid, geboren is en daar altijd samen met zijn moeder en vader tot zijn vertrek uit Somalië in januari 2016 heeft gewoond. Verzoeker maakte bij de Duitse asielinstanties geen melding van de stad Jilib (zie administratief dossier). Ook bij zijn inschrijving op de DVZ op 18 september 2018 verklaarde verzoeker dat hij in Mogadishu geboren was (zie inschrijvingsdocument). Later, op 20 december 2018, liet verzoeker bij de DVZ optekenen dat hij geboren werd in Jilib (verklaring DVZ, punt 5). Hierop gewezen tijdens zijn persoonlijk onderhoud, stelde verzoeker dat hij had verstaan dat ze hem op de DVZ hadden gevraagd van waar hij vertrokken was en dat ze hem op de DVZ niet hadden gevraagd waar hij geboren was (notities, p. 3), wat echter – in het licht van zijn eerdere wijzigende verklaringen – niet kan overtuigen. Verzoeker stelde dat zijn moeder tot en met 2017 in Jilib zou hebben gewoond en pas sindsdien in Mogadishu zou hebben verbleven (notities, p. 4, p. 14, p. 16; p. 17). Verder verklaarde verzoeker bij de DVZ dat hij niet wist waar zijn vader geboren werd (verklaring DVZ, punt 13A; Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling), terwijl hij op het CGVS verklaarde dat zijn vader werd geboren in Jilib.

2.4.5. De Raad kan slechts opnieuw vaststellen dat verzoeker tijdens zijn asielprocedures in Duitsland, Italië en België zijn verklaringen voortdurend wijzigt en aldus manifest liegt over zijn werkelijke herkomst en identiteit en weigert zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming.

2.4.6. Verzoekers wijzigende verklaringen ondermijnen reeds de geloofwaardigheid van de door hem (uiteindelijk) beweerde herkomst uit het dorp Jilib. Dit geldt tevens voor de problemen die hij aldaar zou hebben gekend met Al Shabaab. Daarenboven kan uit verzoekers verklaringen over (de omgeving van) Jilib geen bekendheid blijken met zijn voorgehouden regio van herkomst. In deze wijst de Raad erop dat, voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze moet blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4.7. Aangezien verzoeker (uiteindelijk) verklaart geboren te zijn in Jilib, in het district Jilib, provincie Midden Juba, Somalië, en aldaar zijn hele leven – uitgezonderd de periode tussen november 2013 en midden 2014 toen hij in Mogadishu verbleef – te hebben gewoond tot 2014, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij daar is opgegroeid en zijn hele leven heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn geografische, socio-politieke en maatschappelijke omgeving.

2.4.8. Vooreerst is niet aannemelijk dat verzoeker slechts van één luchtaanval (in 2013) in de regio van Jilib wist (notities, p. 8) en verder vaag aangaf dat er andere gevechten waren, waar hij niets over kon vertellen (notities, p. 8). Immers uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er zich wel degelijk meerdere aanvallen hebben voorgedaan in de stad Jilib, alsook op verschillende plaatsen in de omgeving. In oktober 2011 werd een IDP-kamp getroffen en kwamen 5 burgers om bij een Keniaanse luchtaanval in Jilib (*"Kenya air raid in Somalia Jilib town kills civilians"* van 31 oktober 2011). In de nacht van 22 juli 2014 werd Jilib gebombardeerd door Keniaanse oorlogsvliegtuigen, waarbij 8 burgers waaronder 4 kinderen gewond waren (ACLED). In de ochtend van 7 oktober 2014 werden Al Shabaab strijders in Jilib gevisieerd door luchtaanvallen van Keniaanse troepen (ACLED). In mei 2014 kwamen 50 Al Shabaab-strijders om het leven bij een luchtaanval van AMISOM op de buitenwijken van de stad Jilib (*"African Union Air Strike in Somalia Kills 50 al-Qaeda Militants"* van 20 mei 2014). Eind november 2014 werden luchtaanvallen uitgevoerd op twee Al Shabaab-kampen in de steden Hargeisayere en Minyonta in Jilib, waarbij 49 Al Shabaab-strijders om het leven kwamen (*"Somalia: Kenya's military Tuesday killed 49 al-Shabaab militants in Somalia"* van 27 november 2014; *"49 militants killed in Kenyan airstrike in Somalia"* van 28 november 2014). Ook in de maand juli 2014 werden verschillende luchtaanvallen uitgevoerd rond de stad Jilib (*"Eid in Jilib: Al-Shabaab Organize 'Fun Day'"*, van 30 juli 2014). Bij een luchtaanval op het dorp Makuuni, op een tiental kilometer van Jilib gelegen, in november 2014 zouden honderden families ontheemd zijn (COI Focus: *"Somalië. Veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië, met uitzondering van Mogadishu"* van 13 maart 2015). Over de aanval in Sheikh Ahmed Yare, waarover verzoeker verklaarde dat deze plaatsvond in 2013, dient te worden opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het dorp, dat op een twintigtal kilometer van Jilib gelegen is, in 2017 gebombardeerd zou zijn. Over een dergelijke aanval in 2013 werd niets teruggevonden (*"Somalia: Reported US actions 2017 – The Bureau of Investigative Journalism"*). De vaststelling dat verzoeker enkel vaagweg kon verwijzen naar één aanval in het dorp Sheikh Ahmed Yare op een twintigtal kilometer van Jilib (notities, p. 8), en geen weet had van andere aanvallen in of dichterbij Jilib, terwijl er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier talrijke aanvallen zijn geweest en verzoeker uitgebreid de kans kreeg om te vertellen over recente aanvallen en incidenten, loochent verzoekers voorgehouden aanwezigheid in Jilib.

2.4.9. Verder kan niet worden ingezien dat verzoeker niet op de hoogte was van de aanwezigheid van AMISOM in zijn beweerde regio van herkomst, doch hun aanwezigheid wel in en rond Mogadishu situeerde (notities, p. 9, p. 12). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat AMISOM samenwerkt met Keniaanse troepen om de macht van Al Shabaab in Jilib omver te werpen (*"African Union Air Strike in Somalia Kills 50 al-Qaeda militants"* van 20 mei 2014; *"Interim Juba administration focuses and AMISOM troops advance to Jilib district"* van 1 november 2014).

2.4.10. Verzoekers onbekendheid met clanconflicten in de regio van Jilib ondergraaft verder zijn bewering daar zijn hele leven te hebben gewoond (notities, p. 8). Zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de Sheikhal clan – waartoe verzoeker behoort – samen met de Habar Gedir (Hawiye) sinds 1991 in conflict zijn met de Jareer clan over politieke representatie en toegang tot bronnen en dat dit conflict tot op heden onopgelost is (*"From the bottom up: Southern Regions – Perspectives through conflict analysis and key political actors' mapping of Gedo, Middle Juba, Lower Juba, and Lower Shabelle"* van april 2014, p. 31). Nochtans kan worden verwacht dat verzoeker de clans in zijn omgeving en hun machtsverhouding zou kunnen toelichten.

2.4.11. Ook de vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van de gebeurtenissen in Jilib na zijn vertrek toont aan dat verzoeker niet werkelijk uit Jilib afkomstig is (notities, p. 17). De Raad meent dat van verzoeker die beweert zijn regio van herkomst te zijn ontvlucht omwille van bepaalde problemen kan worden verwacht dat hij de situatie in zijn beweerde regio van herkomst zou opvolgen. Dit klemt te meer nu zijn moeder daar nog tot 2018 zou verbleven hebben (notities, p. 17).

2.4.12. Voorts is verzoekers geografische kennis onaannemelijk ontoereikend. Zo kende verzoeker de naam van de rivier (Juba) niet, terwijl deze midden door de stad Jilib stroomt (zie kaartjes administratief dossier) en de naam van verzoekers provincie Midden-Juba ernaar verwijst. Verzoeker kon verder de weg van zijn huis naar de oceaan, waarover hij verklaarde dat hij deze regelmatig nam, niet beschrijven (notities, p. 11). Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de oceaan, waar verzoeker naar eigen zeggen regelmatig te voet heen ging, op een vijftigtal kilometer van Jilib ligt (zie kaartjes administratief dossier). Verder kan niet worden ingezien dat verzoeker verklaarde dat hij wel naar de veraf gelegen oceaan ging, maar niet naar de rivier die door zijn beweerde dorp van herkomst Jilib stroomt (notities, p. 11).

2.4.13. Verzoeker stelde verder geen internationale organisaties te kennen die in Jilib werkzaam waren (notities, p. 10) en opperde louter dat mensen elkaar onderling hielpen tijdens de overstroming en droogte (notities, p. 13). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Artsen Zonder Grenzen in 2009 en 2011 aanwezig was in Jilib ("*Looting brings suspension of MSF work in Jilib, Somalia*" van 17 augustus 2009; "*Somalia: MSF distributes relief goods to 600 displaced families in Jilib*" van 5 augustus 2011; "*MSF treats wounded after camp for displaced is hit by bombardment in Lower Juba*" van 30 oktober 2011) en dat het ICRC en de Somalische Rode Halvemaan in 2011 voedsel bedeedden in Jilib (Publicatie ICRC van 1 november 2011). Verzoekers onbekendheid met hulporganisaties ondergraaft zijn voorgehouden herkomst uit Jilib verder.

2.4.14. Verzoekers vage en ontwijkende verklaringen over mensen die naar Jilib vluchtten kunnen evenmin zijn bekendheid met deze gemeente aantonen. Gevraagd of er ooit mensen moesten vluchten naar Jilib, verwees verzoeker naar mensen die uit Mogadishu moesten vluchten en zich vestigden in plastic tenten, maar kon niet aanduiden wanneer ze naar Jilib kwamen (notities, p. 9). Gevraagd waar die tenten geplaatst waren antwoordde verzoeker slechts ontwijkend "*Het is in verschillende wijken, niet alleen in J (Jilib). M-Jubba is groot, ze vestigden zich in verschillende plaatsen. Ze waren vooral in de omgeving van Moga. Niet veel mensen kwamen naar Jilib.*" (notities, p. 9). Verzoeker verklaarde dat enkele ontheemden in plastic tenten aan woningen van hun families verbleven (notities, p. 9). Verzoeker blijkt beter op de hoogte te zijn van de situatie in Mogadishu dan in zijn eigen vermeende herkomstplaats Jilib. Volgens de beschikbare informatie verbleven in 2011 ongeveer 1500 ontheemde families in Jilib ("*MSF treats wounded after camp for displaced is hit by bombardment in Lower Juba*" van 30 oktober 2011). Verder werd een IDP-kamp in Jilib in 2011 geraakt door een luchtaanval waarbij enkele slachtoffers werden gedood (Publicatie ICRC van 1 november 2011). Aldus kan niet worden ingezien dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk in Jilib woonde, enkel verwees naar ontheemden die in de buurt van Mogadishu verbleven en enkele personen die in plastic tenten bij hun families in Jilib verbleven.

2.4.15. Daarnaast legde verzoeker chronologisch inconsistente verklaringen af over zijn vermeende vertrek uit Jilib en verblijf in Mogadishu. Zo stelde verzoeker bij de DVZ dat hij in 2013 werd aangesproken en in 2014 werd opgesloten door Al Shabaab, waarna hij naar Mogadishu vluchtte en daar enkele maanden onderdook tot de leider van Al Shabaab werd getransfereerd en wegging uit Jilib (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoeker stelde dat hij hierop terugkeerde naar Jilib, waar hij opnieuw werd aangesproken door Al Shabaab, om vervolgens opnieuw naar Mogadishu te vluchten en Somalië te verlaten (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud liet verzoeker dan weer optekenen dat hij Jilib al in november 2013 verliet (notities, p. 15), om even later te stellen dat hij zich had vergist en te bevestigen wat hij eerder bij de DVZ had verklaard, namelijk dat hij werd aangesproken door Al Shabaab in 2013 en dat ze hem opsloten in 2014 (notities, p. 16). Hierbij dient opgemerkt dat verzoeker hierna verwees naar incidenten en de machtssituatie in Mogadishu in 2013, ("*In 2013 waren er gevechten in Moga. De strongholds waren toen Madina, Juba, Libo, als je de andere kant gaat is het Number 4, de OH was aan de macht in al die plaatsen. En aan de andere kant was AS aan de macht, in het gebied van Warshadaha. Later had de OH de macht overdag en 's nachts AS.*", notities, p. 16), hoewel hij daar in die periode volgens zijn eigen verklaringen niet was. Verder gaf verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat hij Jilib verliet in 2015 (notities, p. 3), terwijl hij later stelde dat hij al in 2014 naar Mogadishu ging en daar tot eind 2015 verbleef voor hij Somalië verliet (notities, p. 16). Verzoekers wijzigende verklaringen over zijn vertrek uit Jilib en kennis aangaande de situatie in Mogadishu tonen slechts aan dat verzoeker de waarheid over zijn verblijfssituatie tracht te verhullen.

2.4.16. Tot slot dient opgemerkt dat verzoeker, die de weg tussen Jilib en Mogadishu drie keer heeft afgelegd, slechts plaatsen op deze weg kon benoemen die binnen een bereik van 30 kilometer van Mogadishu liggen, maar op meer dan 300 kilometer van zijn vermeende dorp van herkomst gelegen zijn (Afgoye, Lafoole, Hawa Abdi, Garas Balay en Ex-control, notities, p. 8; kaartjes administratief dossier). Indien verzoeker werkelijk tweemaal van Jilib naar Mogadishu zou hebben gereisd en indien hij werkelijk heel zijn leven in Jilib zou hebben gewoond, kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker eerder plaatsnamen zou opsommen die dichterbij zijn vermeende herkomstplaats liggen, dan enkel plaatsen te geven die op meer dan 300 kilometer van Jilib liggen.

2.4.17. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers

asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak. Temeer gezien verzoeker niet ondervraagd werd over allerlei "*(kleine) dorpjes uit hun omgeving*", zoals het advies aanklaagt, maar over incidenten en belangrijke gebeurtenissen in Jilib, clanconflicten, de door hem meerdere malen afgelegde weg van zijn huis naar de oceaan en van Jilib naar Mogadishu, etc.

2.4.18. Verzoekers bewering in het verzoekschrift dat uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij een uitgebreide kennis heeft over zijn regio van herkomst heeft kan uit bovenstaande bezwaarlijk blijken. Verzoeker heeft niet ten volle verteld over zijn "*dorp, over de wijken, de rivier, de markten, soort huizen die er zijn in haar dorp, de moskee, de bruggen...*". Evenmin kan het geven van enkele beperkte feitelijke, klimatologische en geografische gegevens of clans in verzoekers regio of Al Shabaab volstaan om zijn voorgehouden recente afkomst uit Jilib aannemelijk te maken. De Raad benadrukt dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongelooftwaardigheid van verzoekers herkomst aan te tonen.

2.4.19. Gelet op bovenstaande kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker verhindert dat de Belgische asielinstanties bekend raken met zijn ware herkomst en verblijfplaatsen voor zijn komst naar België. Er kan wel duidelijk blijken uit voorgaande dat verzoeker niet afkomstig is van de omgeving van Jilib, Somalië, zoals hij gedurende huidige procedure voorhield. De door hem voorgehouden feiten met Al Shabaab, die zich beweerdelijk in Jilib, Somalië hebben voorgedaan, zijn bijgevolg evenmin geloofwaardig.

2.4.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Jilib, Somalië.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Jilib, Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Jilib, Somalië.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, "regio niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK